

8. ECONOMISCH STRAFRECHT/DROIT PÉNAL ÉCONOMIQUE

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN BEROEP GENT
20 SEPTEMBER 2010

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Taak onderzoeksrechter – Inverdenkingstelling – Tijdstip van de inverdenkingstelling – Recht van verdediging – Onontvankelijkheid strafvordering

Lernout J. e.a.

Overeenkomstig artikel 61*bis* van het Wetboek van Strafvordering dient de onderzoeksrechter over te gaan tot de formele inverdenkingstelling van elke persoon tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan. Dergelijke inverdenkingstelling kan gebeuren door een kennisgeving aan de betrokkene, of ter gelegenheid van een verhoor. Aan de inverdenkinggestelde worden een aantal rechten toegekend, waaronder het recht te verzoeken het strafdossier in te zien (art. 61*ter* Sv.) of het recht de onderzoeksrechter te vragen bijkomende onderzoekshandelingen te stellen (art. 61*quinquies* Sv.). In de praktijk wordt vaak vastgesteld dat inverdenkingstelling één van de laatste onderzoekshandelingen is, niettegenstaande er in bepaalde gevallen reeds lang voordien ernstige aanwijzingen van schuld bestaan. De wet bepaalt niets omtrent het tijdstip waarop de inverdenkingstelling moet gebeuren.

In het aangehaalde arrest, geveld in de zaak ‘*Lernout & Hauspie*’, hadden enkele beklaagden opgeworpen dat zij laattijdig waren in verdenking gesteld, met als gevolg dat zij onmogelijk nog op een nuttige wijze ken-

nis konden nemen van het omvangrijke strafdossier om zo de hen door de wet toegekende rechten uit te oefenen. Het hof van beroep volgde hen in deze stelling. Interessant is echter de vraag naar het gevolg van dergelijke laattijdige inverdenkingstelling. Het hof van beroep koppelt de sanctie op de laattijdige inverdenkingstelling aan het recht op verdediging (art. 6 EVRM), en oordeelt dat het ‘zonder enige noodzaak’ talmen of verzuimen over te gaan tot de inverdenkingstelling, de rechten van verdediging van de persoon in kwestie ernstig kan schenden gezien deze “onwetend wordt gehouden van de aard en inhoud van de feiten waarvan hij of zij wordt verdacht en vermits geen gebruik kan worden gemaakt van de rechten voorzien in de artikelen 61*ter* en 61*quinquies* Sv.”. Indien – zo vervolgt het hof – uit het geheel van de procedure blijkt dat de vastgestelde schending van de rechten van verdediging niet meer ongedaan gemaakt kan worden, moet de strafvordering worden afgewezen als onontvankelijk. Op basis van de gegevens eigen aan deze zaak (complexiteit, omvang, duur tussen de inverdenkingstelling en de procedure voor de bodemrechter, ...) oordeelde het hof dat het voor de beklaagden die laattijdig waren in verdenking gesteld onmogelijk was om in de resterende tijd op afdoende manier kennis te nemen van het strafdossier en vanuit dergelijke adequate kennis een eventueel verzoek tot bijkomend onderzoek te motiveren en neer te leggen, zodat hun rechten van verdediging onherroepelijk waren geschonden. De strafvordering werd dan ook onontvankelijk verklaard. Het arrest is op dit punt definitief geworden.

Dirk Libotte
Advocaat Stibbe

9. MEDEDINGING EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

Rechtspraak/Jurisprudence

RAAD VOOR DE MEDEDINGING
26 AUGUSTUS 2010

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Restrictieve mededingingspraktijken – Ondernemingsvereniging – Mini-

mumbarema’s – Harmoniserende effecten

Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars

Beslissing: 2010-I/O-30

Zaak: nr. CONC-I/O-01/0042

De Raad voor de Mededinging heeft de verspreiding van aanbevolen minimumbarema’s door het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars (BIV) veroordeeld, maar legt geen geldboete op.

De Raad verwerpt vooreerst de argumenten van het BIV als zou zij geen ondernemingsvereniging zijn en zij louter door de overheid vastgestelde normen ten uitvoer zou leggen: het opstellen en verspreiden van minimumbarema's heeft immers geen enkele band met de uitoefening van de wettelijke taken van het BIV.

Vervolgens oordeelt de Raad dat de feitelijke omstandigheden van deze zaak aantonen dat de barema's met prijsbeperkingen kunnen worden gelijkgesteld: (i) het BIV gebruikte de term 'aanbevolen minimumbarema's' en niet louter 'aanbevolen barema's'; het gebruiken van de term 'minimum' kan wijzen op de bedoeling van het BIV om een zeker minimumniveau van de erelonen tot stand te brengen; (ii) in bepaalde passages van het reglement van het BIV werd vermeld dat de minimumbarema's dienen te worden gerespecteerd en (iii) vastgoedmakelaars zijn verplicht om lid te worden van het BIV dat bovendien over reglementaire en disciplinaire bevoegdheden beschikt; hierdoor worden de leden onrechtstreeks gestimuleerd om de aanbevolen minimumbarema's te volgen.

**INSTITUT BELGE DES SERVICES POSTAUX
ET DES TÉLÉCOMMUNICATIONS
14 SEPTEMBRE 2010**

TÉLÉCOMMUNICATIONS

Communication électronique – IBPT – Accès large bande – Demande de renseignements – Amende administrative

*Amende administrative imposée à Telenet
(www.bipt.be/ShowDoc.aspx?objectID=3331&lang=fr)*

L'IBPT a imposé une amende administrative de 12.500 EUR à Telenet pour ne pas avoir répondu ou répondu de manière incomplète à une demande de renseignements de l'IBPT. Selon l'IBPT, l'information demandée (concernant l'offre de détail de Telenet sur base de la technologie EuroDOCSIS 3) était essentielle afin de tenir compte des nouvelles offres sur les marchés de l'accès à large bande et de la radiodiffusion aux fins de l'analyse de ces marchés par le régulateur.

**CONSEIL DE LA CONCURRENCE
22 SEPTEMBRE 2010**

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Pratiques restrictives – Procédure – Entente – Position dominante – Classement – Appel

*Syndicat des Librairies Francophones de Belgique/
Dilibel et Syndicat des Librairies Francophones de
Belgique / Interforum*

Décisions: 2010-P/K-36 et 2010-P/K-37

Aff.: n^{os} CONC-P/K-06/0008 et CONC-P/K-06/0009

Pour la première fois, le Conseil de la concurrence s'est prononcé sur des recours contre deux décisions de l'auditorat de classer une plainte. Dans le cadre d'un tel recours, le Conseil exerce un contrôle limité car il ne s'agit pas d'un examen sur le fond: le Conseil confirme que, moyennant le respect de l'obligation d'une motivation adéquate, l'auditorat dispose d'un certain pouvoir discrétionnaire. Le Conseil conclut en l'espèce que les éléments fournis dans les requêtes d'appel ne permettent pas de conclure que l'auditorat aurait commis une erreur manifeste ou que la motivation serait insuffisante: aucune entente ni aucune position dominante ne pouvaient être démontrées. Par conséquent, les recours sont rejetés.

**AUDITORAAT RAAD VOOR DE
MEDEDINGING 28 SEPTEMBER 2010**

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Restrictieve mededingingspraktijken – Machtspositie – Misbruiken – Marktdefinitie – Discriminatie

Freedom / InBev Belgium

Beslissing: 2010-P/K-42-AUD

Zaak: nr. MEDE-P/K-08/007

Het auditoraat heeft een klacht tegen InBev verworpen waarin werd aangeklaagd dat InBev een gediversifieerde aanpak – onder meer op het vlak van kortingen – hanteerde voor het on-trade segment (verkoop aan horeca), enerzijds, en het off-trade segment (verkoop aan grootwarenhuizen en detailhandel), anderzijds. Aangezien beide segmenten worden gekenmerkt door een verschillende productmix en marktstructuur en een verschillende benadering door de producenten, besluit het auditoraat dat er sprake is van twee onderscheiden relevante markten. Bijgevolg staat niets eraan in de weg dat InBev de